

πελολη, και γλυσεως γλυσεως. αλλα γρη δη και
 πλω ποροτερον, ει η υστερα εη, ει η απλη γυ-
 νεως εγγυετο ποτε, η το γυνομενον απλω, ε-
 γυνετο ωστε ουπω λω το γυνομενον απλω, ε-
 δηα το γυνομενον η η γυνομενον ηδη. ει δη
 και τωτ' εγγυετο ποτε, δηα τι ει λω πο τοτε
 γυνομενον, επει ε απειρον ει δε τι πορο-
 τον, ει εγω το ποροτον ωσ' ουδε το ερωμε-
 νον ουτε γυνομενον ουτε κινεισθαι ολον τε,
 ουτε μεταβηειν οδ λην. επει τω αυτω κινησις
 η εναντια, και ηρεμισις και γλυσεως, και φθο-
 ρα. ωστε το γυνομενον, οταν γηται γυνομε-
 νον, το φθειρεται, ουτε γδ εθεις γυνομενον,
 ουθ' υστερον. εη γδ δε το εθειςμενον. ε πι
 δετ' ο λω επαειναι τω γυνομενω, και μετα-
 βηειν πι. πικ ου εγω ωσπερ το δηοισα τον
 σωμα, η ψυχη, οτω τε και το γυνομενον, η
 κινησις, η γλυσεως; και επι τι εις ο κινειται;
 δετ' γδ εη πι πλω τωδε εν τωδε εις τοδε κί-
 νησιν, μη κινησιν. πως ουκ ου γδ εγω μί-
 θησις τωσ μαθησικωσ ωσ' ουτ' γλυσεως γλυ-
 σεως. επει δ' ουτ' ουσις, ουτε τω ποροσ πι,
 εη τε τω ποειν και παρην, λειπει) και το πορον
 και το ποσιν, και το ποω, κινησιν εη). τουτων
 γδ εθειςω εναντιωσις δετ' λεγω τω πορον, ου
 το εν τη ουσις και τη διαπορα πωρον, δηα το
 παθητικον, και το λεγεται παρην, η απαιδω
 εη) το ε κινητον, το τε ολασ αδωιατων κινη-
 σω, και το μολις εν χρονω πολω η βρα-
 δεωσ αρχωμενον, και το πευκοσ κω κινει-
 σθαι, μη δεωαμενον δε οτε πεφικε, και ου,
 και ωσ' ο καιω ηρεμειν ηη κινητων μωνον. εν-
 ναντιωσ γδ ηρεμια κινησει ωστε σερησις αη ειη
 τω δεκτικω. Αμα ε και τω πορον, οσα εν ενι
 τωπω ποροτω και χωρις, οσα εν δηω. απει-
 σθαι ε, αν τα ακωα αμα. μεταξυ δ', εις ο
 πεφικε ποροτερον αφ κινεισθαι το μεταβη-
 λον, η εις ο ερατον μεταβηλλει και φουσιν το
 σιμωχωσ μεταβηλλον. εναντιωσ και τω πορον,
 το καιτ' ελπειω απηχον πλεσον. εη ησ δε,
 ου μτ' πλω αρχω αντοι δεσει, η ειδη, η αλ-
 λωσ πως αφοριθεντος, μηδεν μεταξυ δετ'
 ηη εν τω αυτω γλυσεω και ο ερωξησ δεσιν εη,
 γεαμωη γεαμωησ, η μοναδωσ μοναδωσ, η
 ειδιασ οικια δηω δ' ουθεν κωλυει μεταξυ
 εη) το γδ εη ησ, πικωσ ερωξησ, και υστερον πι.

A mutatio, & generationis generatio fuerit.
 Necesse igitur & priorem fore, si poster-
 ior fuerit: ut si simplex aliquando fiebat
 generatio, illud quoque, quod fiebat, sim-
 pliciter fiebat: quare nondum erat quod
 simpliciter fiebat, sed quod fit aliquid, aut
 quod iam fiebat. Si igitur hoc etiam ali-
 quando fiebat, cur nondum erat, quod
 tunc fiebat? Cum vero in infinitis non fit
 B aliquid primum, non erit primum: quam
 ob rem neque consequens erit. Nec fieri
 igitur nec moueri, nec mutari quicquam,
 possibile est. Eiusdem præterea motus cō-
 trarius, atque quies, generatioque, & cor-
 ruptio. Quare quod fit, cum factum fue-
 rit, quod fit, tunc corrumpitur. Nec enim
 statim, cum fiat, nec potest. Nam esse opus
 est, quod corrumpitur. Item necesse ma-
 C teriam subesse ei, quod fit & mutatur:
 quæ sanè erit velut alterabile quiddam,
 aut corpus, aut anima, ita quidam etiam
 eius, quod fit, aut motus, aut generatio: &
 aliquid item ad hoc mouetur. Nam opus
 est aliquid huius ex hoc in hoc, quod mo-
 tus non est, esse motum. Quoniam igitur
 modo? Non erit doctrina doctrinæ: quare
 neque generatio generationis. Cum verò
 neque substantiæ, nec ad aliquid, neque
 D faciendi, ac patiendi, superest secundum
 quale, & quantum & vbi, motum duntaxat
 esse: quandoquidem in horum singulis
 contrarietas est. Quale autem dico, non
 quod in substantia (si quidem differentia,
 quale est) verum passium quale, quo di-
 citur res aut pati, aut impassibilis esse. Im-
 mobile autem est, & quod omnino impos-
 sibile est moueri, & quod in multo tem-
 pore vix mouetur, aut quod tardè incipit:
 & quod natum quidem est moueri, non
 E possit autem, quando natum est, & vbi, &
 quomodo: quod sanè inter immobilia so-
 lum, voco quiescere: contraria enim quies
 motui. Quare priuatio erit susceptiui. Sim-
 pliciter secundum locum esse dicuntur, quæ
 in vno loco primo sunt. Et separata, quæ in
 diuerso. Tangi autem, quorum extrema
 sunt simul. Mediū, in quod natū est prius
 venire, quod mutatur, quàm ad quod vlti-
 mum mutatur, secundum naturam conti-
 nue mutatum. Contrarium secundū lo-
 cum, quod secundum reatitudinem plu-
 F rimum distat. Consequens, est cuius prin-
 cipium sequentis, aut solo situ, aut spe-
 ciei, aut aliquo quodam modo definitis
 atque illius, cuius est consequens, nihil
 est medium eorum, quæ in eodem genere
 sunt: velut linea lineæ, aut vnitas vnitatis,
 esse, nihil prohibet. Consequens namque, alicuius
 cōsequens, ac quoddā posterius esse.